

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan komissio teki oikeudellisia virheitä ja ilmeisiä arviointivirheitä sekä rikkoi olennaisia menettelymääräyksiä tulkitessaan ja soveltaessaan oikeudellista kriteeriä horisontaalisten koordinoimattomien vaikutusten arvioimiseksi matkaviestinpalvelujen vähittäismyyntimarkkinoilla Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Kantaja toteaa erityisesti seuraavaa: komissio erehtyi luokitelleessaan kantajan ”merkittäväksi kilpailutekijäksi” ja arvioidessaan kilpailun intensiteettiä. Komissio teki kantajan mukaan niin ikään ilmeisiä arviointivirheitä analysoidessaan ennakoituja hintavaikutuksia ja yrityskeskittymän seurauksena syntyvän sulautuneen yksikön todennäköisiä kannustimia.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan komissio syyllistyi ilmeisiin arviointivirheisiin ja selvitysaineiston vääristämiseen vaihtoehtoisen tilanteen analyysissaan. Kantaja toteaa erityisesti seuraavaa: komissio ei arvioinut Hutchisonin verkon kapasiteettia suhteessa kilpailijoiden verkon kapasiteettiin ja se tukeutui luvattomasti Hutchisonin väitettyyn kykyyn toteuttaa ”kysynnän hallintaa” koskevia aloitteita, joihin kuuluu hintojen nostaminen, perusteena hylätä Hutchisonin selvitysaineisto, joka koski verkon tulevaa kapasiteettia.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan komissio syyllistyi tosiseikkoja koskeviin virheisiin, oikeudellisiin virheisiin ja ilmeisiin arviointivirheisiin sekä rikkoi olennaisia menettelymääräyksiä verkon jakamiseen perustuvien horisontaalisten koordinoimattomien vaikutusten osalta. Kantaja toteaa erityisesti seuraavaa: komissio erehtyi sen uusista ehdotuksista, jotka koskivat kilpailijoiden välisen ”yhteensovittamisen” tarvetta ja laajuutta verkon yhteiskäyttöä koskevissa sopimuksissa, minkä lisäksi komissio teki oikeudellisen virheen ja ilmeisiä arviointivirheitä perustamalla mahdollista vahinkoa koskevat päätelmänsä sulautuneen yksikön kilpailijoihin pikemminkin kuin kilpailuun. Komissio teki kantajan mukaan edelleen virheitä hylkäämällä Hutchisonin sitoumukset, joilla olisi ratkaistu sen kaikki huolet, jotka koskivat verkon yhteiskäyttöä.
- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan komissio syyllistyi ilmeisiin arviointivirheisiin ja oikeudellisiin virheisiin sekä rikkoi olennaisia menettelymääräyksiä sellaisten horisontaalisten koordinoimattomien vaikutusten osalta, jotka syntyvät yleiseen matkaviestinverkkoon pääsyn ja nousevan liikenteen tukkumarkkinoilla Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Kantaja toteaa erityisesti seuraavaa: komissio erehtyi katsoessaan, että Hutchison on ”merkittävä kilpailutekijä” tukkumarkkinoilla sen hyvin pienestä markkinaosuudesta (alle kolme prosenttia) huolimatta, ja perustaessaan päätelmänsä kolmansien osapuolten näkemyksiin oman analyysinsä tekemisen sijaan.
- 5) Viides kanneperuste, jonka mukaan komissio syyllistyi oikeudellisiin virheisiin, ilmeisiin arviointivirheisiin ja perustelujen puuttumiseen sekä rikkoi olennaisia menettelymääräyksiä niiden sitoumusten arvioinnin osalta, jotka Hutchison tarjosi liittyen huoliin, jotka koskivat matkaviestinten tukku- ja vähittäismarkkinoita Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Kantaja toteaa erityisesti seuraavaa: komissio vastusti virheellisesti ehdotettuja sitoumuksia ja väitti, että niiden toimeenpano oli epävarmaa; komissio teki ilmeisen virheen arvioidessaan uusien ja voimistuneiden kilpailijoiden kykyä kilpailla tehokkaasti ehdotettujen sitoumusten perusteella ja komissio erehtyi arvioinnissaan, joka koski ehdotettujen sitoumusten yleistä soveltuvuutta päätöksessä väitetyin kilpailun häviämisen vastapainona.

Kanne 27.7.2016 – Maximum Play v. EUIPO (MAXPLAY)

(Asia T-400/16)

(2016/C 371/13)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Maximum Play, Inc. (San Francisco, Kalifornia, Yhdysvallat) (edustaja: asianajaja M. Graf)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki 'MAXPLAY' – Rekisteröintihakemus nro 14 047 963

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 26.5.2016 asiassa R 2273/2015-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 7 artiklan 1 kohdan c alakohtaa on rikottu.
- Aikaisempia EU-tavaramerkkiä ja kansallisia tavaramerkkirekisteröintejä ja kansallista rekisteröintihakemusta ei ole otettu asianmukaisesti huomioon.

Kanne 31.7.2016 – Makhlouf v. neuvosto

(Asia T-409/16)

(2016/C 371/14)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Ehab Makhlouf (Damaskos, Syyria) (edustaja: asianajaja E. Ruchat)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että kanne on otettava tutkittavaksi ja että se on perusteltu
- tämän vuoksi kumoamaan 27.5.2016 annetun päätöksen (YUTP) 2016/850 ja sitä seuranneet täytäntöönpanotoimet siltä osin kuin ne koskevat kantajaa
- velvoittamaan Euroopan unionin neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi viiteen kanneperusteeseen, jotka ovat olennaisilta osiltaan samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-410/16, Makhlouf v. neuvosto, esitetyt kanneperusteet.
